Ao. 1856. Zaturdag

No. 9. 19 Januarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

14 Jan. Van de slavin *Harriette*, geboren in 1830, dochter van *Clara*, toebehoorende aan S. B. de Vries.

» » Van den slaaf *November*, geboren in 1770, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan, plantaadje *Clevia*, divisie *Para*.

» » Van den slaaf *Roland*, geboren in 1804, zoon van *Brandina*, afkomstig van C. J. D. Leijdenhoop, en bekend staande op het Respect van den Raad Commissaris voor de inlandsche bevolking, onder het toezigt van A. F. van Amson, als Curator a. h.

De waarn. Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Post-kantoor.

Op **MAANDAG** den 21sten dezer, des namiddags ten 1 ure, zullen de per 's Rijks koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij*, te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

De Ambtenaar belast met de Posterij
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:
Carl Friedrich Wilhelm Daser
en
Dorothea Sophia van Weigle.

Teunis Veldhuizen
en
Jacomina van Dijk.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen:

1o. Van eene *gouden* **BROCHE** waarin *twee* HANGERS zijn bevestigd, en 2o. Van eene do. do. waar een TOPAAS STEENTJE is ingezet; — zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voormelde voorwerpen niet te koopen, en uitgenoodigd om dezelve bijaldien zij ter verkoop mogten worden aangeboden, aantehouden, en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e. *Afdeeling*, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Plattebrug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad, en hare omstreken heeft, verwijderd:

1o. De slaaf *Abuis*, aankomende den Boedel J. H. Putscher.

Terwijl sedert 1. October ll. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Present*, aankomende A. Mac Donald.

en 2o. De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich, door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

(1334) Den 18 Januarij 1856. Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* als beheerende den boedel wijlen E. Matroos welke is geweest Executeur in den boedel wijlen W. van Strockenbroek aan J. E. Matroos, van het Erf aan de *Wagewegstraat* N. W. La. B No. 164, O. W. La. D No. 109.

Idem, J. E. Matroos aan J. J. H. Averlo, van het Erf aan de *Wageweg straat*, N. W. La. B No. 164 O. W. La. D No. 109.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(1312) Bij inschrijving worden te koop aangeboden van de Plantaadje *Concordia*, aankomende den boedel S. DE LA PARRA voor de *helft* en de Erven S. H. DE LA PARRA voor de *wederhelft*:

19 VATEN SUIKER.

De inschrijvings billetten zullen bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden aangenomen tot MAANDAG den 21 dezer, des voormiddags ten 9 ure en het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal na toewijzing, de kooper binnen 8 dagen de Suiker voor zijne rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen.

Paramaribo, den 17 Januarij 1856.

De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels,
J. ELLIS.

(1290) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, benevens de mede ondergeteekende S. Goedschalk, zal over *zes* weken den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen;

De *twee derde* aandeelen in het bloote ERF gelegen aan de *Grave en Soldaten Straat*, — naast het Huis en Erf van den Heer E. E. Emanuels, bekend onder Nw. Wk. La. B No. 19; aankomende den Boedel G. C. Goedschalk Wed. F. J. Marcus voor *drie zesde* aandeelen en den mede-ondergeteekende voor *een zesde* aandeel.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.
S. GOEDSCHALK.

Schutterij van *Paramaribo*.

Derde en laatste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor en van de Schutterij, roept bij deze op alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den **eersten** Januarij 1856 den vollen ouderdom van **achttien** jaren bereikt hebben en hun **vijftigste** nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836 van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan art. 5 der Wet van 13 Mei 1836 (Gouvern. Blad No. 7) waarbij degenen welke aan de oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden of wel met eene gevangenzetting van niet

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 13 dezer, de koloniale schoener *Curaçao-naar*, kapt. L. Wildschut.

Idem, de Eng. schoener *Defiance*, kapt. J. W. Bechtold.— Beiden van Demerarij.

In Texel gearriveerd.

Den 10 Dec. 1855, *Aidina Anna Susanna*, kapt Schenk, van hier.

Te Helvoetsluis:

Den 6 Dec. *Caledonia*, kapt. Koning, van Niekerie.

Te Falmouth:

Den 9 Dec. *Mary & Maria*, kapt. Leversteijn, van hier.

Te Cuxhaven:

Den 12 Dec. *Equator*, kapt. Huges, van hier.

Uit Texel naar herwaarts gezeild.

Den 8 Dec. *Anna en Arnoldina*, kapt. van Wijk.

Den 16, *Jan Visser*, kapt. Driest.

Naar Saramacca:

Den 10, *Noord Holland*, kapt. Fijn.

Uit Glasgow:

Den 6 Dec. *Nijverheid*, kapt. van Strijen, naar herwaarts.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

Calijpso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

ADVERTENTIEN.

De vroeger geannonceerde **VERKOOP** van het HUIS en ERF aan de *Rust en Vrede Straat* N. W. La. B No. 148, zal alnu plaats hebben op Dingsdag den 29 dezer, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, alwaar de bewijzen van eigendom en koopconditien ter inzage liggen.

Paramaribo, den 16 Januarij 1856.

(1296)

(1293) De ondergeteekende zal op Donderdag den 31sten dezer maand, des voormiddags 9 ure, ten zijnen huize op *Combé* No. 38*b*., ten overstaan van den Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiekelijk verkoopen, de *losse* **GOEDEREN**, behoorende tot den gemeenschappelijken boedel van hem en zijne overledene Echtgenoote SUSANNA OLIVIERA, bestaande in: *MEUBELEN*, GOUD en ZILVERWERK, Diamanten en Bijouterien, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt, alsmede: de *SLAVEN*; zullende al dezelve *twee* dagen vóór- en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 16 Januarij 1856.

F. F. J. BOTHE.

Te HUUR of te KOOP:

Het zeer aangenaam gelegen **HUIS** en **ERF**, aan de *Groote Dwars straat*, La. E No. 193, N. W., voorzien van *nieuw belimmerde* Achtergebouwen, ruime *PLAATS* en *TUIN*; — te bevragen ter dezer Drukkerij. (1294)

Paramaribo, den 16 Januarij 1856.

SANDMANN & C°.

hebben ontvangen per *Calijpso*, Kapitein Nolles:

Fijn wit en bruin linnen Dril, Platilles en Flanel.

Nog in voorraad:

Extra Hamburger *ZOUTVLEESCH* en *SPEK* in *heele*, *halve* en *kwart* vaten, Kom. KAZEN, *extra* BOTER, etc. etc. (1292)

J. VAN GELDER

heeft ontvangen per *Willem en Carel*:

Aardappelen, Boter, Patent Olie, Jenever, Stokvisch, *KOMKOMMERS* en *AUGURKEN* in okshoofden, engelsche **ZEEP**, gewast, *VOERING*, **ZOOL**, **GOUD** en *ZILVER* - tafel *LEDER*, Kinderwagens, enz. (1297)

Ontvangen per de *Willem en Carel* en verkrijgbaar bij

D. C. MUNRO:

14 ponds vaatjes **BOTER**, Z. M. Kaas, Ham, gerookt Vleesch in blik, groote manden ZAND AARDAPPELEN, *Amen PATENT OLIE*, KOOLTEER in vaten.

In voorraad:

London Particular Madeira en Portwijn, LONDON PORTER in okshoofden, PALE ALE in vaten van **3** doz. flesschen *f* **18** per vat, groene kelders GENEVER, *Suikerkalk* in nieuwe Rum Puncheons. (1246)

VOET & C°.

hebben per de *Calijpso* ontvangen:

Eene keurige partij fraai **KINDER SPEELGOED**, uit *Neurenburg*, als:

GEESTEN en TOOVERLANTAARNS, *Luchtballons*, CHINEESCH **VUURWERK**, Poppen, Stallen en Winkels en veel meer andere Artikelen.

Zij zijn weder voorzien van extra goede **BRILLEN** en **STALEN PENNEN**.

En hebben in *voorraad*:

BOTER, Patent Olie, *extra* geurige groene en zwarte *THEE*, SIGAREN, SCHOENEN en LAARZEN, Zool, Bazaan, gewast en verlakt LEDER, etc. ect. (1295)

J. von Königslöw & d'Artenay

hebben per de *Wilhelmine*, direct uit *Hamburg*, ontvangen en uitgepakt:

Wit en blaauw Osnabrugs, Bielefelds, Engelsch en Bruin **LINNEN**, wit en bruin garen, DRIL, Platilles, Linnen Katoen, Petty Coats, Shirtings, *Madapolam*, nieuwe Zomer patronen **CALICO'S**, JACONETS, *GINGHAMS*, Schotsch BATIST, afgepaste *Kleedjes* wit en gekleurd Neteldoek, elegante geborduurde CHEMISETTES, MOUWEN, Zakdoeken, linnen en katoenen dito, **FLANEL**, Bedfranjes, Cambricks.

Zwart Satijn, Moiré, Taffetas, Satin de Chine, zwart en gekleurd Gros du Rhin, zwart zijden-, satijnen en gekleurde DASSEN.

Extra fijne *witte* en *gekleurde* CASTOR HOEDEN, zwarte zijden en stroo heeren en Jongens Hoeden.

Een keurig assortiment ***Bloemen en Balbouquets***,

Opgemaakte Dames en Meisjes zijden en stroo Hoeden, Idem *breede randen tuin dito*, zwart, Olijfkleurig en geribt *LAKEN*, Satin de Laine, Alpacca, gemaakte **Zomer Duskine** ***PALETOTS***, ***Orleans*** **en gekleurde** ***Jassen***. Moiré Antique en gekleurde Zijden Vesten, afgepast Broeken goed à la JACQUARD, linnen en stoffen BROEKEN.

Een assortiment ***BIJOUTERIEN***, **Semiramis, Napoleon, Inteligentia, Londres, Rosarito, Dos Amigos,** ***Nunez Casadores***, **la Legalidad, Marina, en andere soorten** ***SIGAREN***.

Champagne, *Rhijn*, *Ch. St. Julien Wijn*, *Cherry Cordial*, *Anisette*, *Curaçao*, *Vieux Cognac*, *exquise fijne Fransche Likeuren*, *Beijersch Bier*, *Barkley Perkins Porter* in *halve* flesschen en *Tennent's Pale Ale*, zwarte en groene **THEE**.

Hamburger ***Ribstukken*** **en** ***Schijven***, **Pekelworst in vaatjes**, *heele* vaten Prime Mess Pork, *heele*, *halve* en *kwart* vaten *delicieus* ZOUTVLEESCH, **BOTER**, *RIJST* in balen, Conserves in blik, enz.

Witte en geelhechte en Dul ***Houwers***.

VERLAKTE en *IJZEREN SCHOPPEN*.

TODO AXEN, *BIJLEN*, 5 duims, Enkelde, Dubbelde, Kuiper en Duiker SPIJKERS, *Comp. KAARSEN*.

Steenen, Kalk, Cement, Witlood en andere Verfwaren,

$1\frac{1}{2}$ en 1 duims W. P. *PLANKEN*.

Voorts in Commissie ontvangen om tegen *inkoopsprijs* te verkoopen:

Dames Kousen, Sokken, ***Suikergoed***, **stoffen en gekleurd** ***Broekengoed***, **WERKMANDEN in soorten, enz.** (1291)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**

Ao. 1856. Zaturdag | No. 9. 19 Januarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements – Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

14 Jan. Van de slavin *Harriette*, geboren in 1830, dochter van *Clara*, toehoorende aan S. B. de Vries.

" " Van den slaaf *November*, geboren in 1770, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan plantaadje *Clevia*, divisie *Para*.

" " Van den slaaf *Roland*, geboren in 1804, zoon van *Brandina*, afkomstig van C. J. D. Leijdenhoop, en bekend staande op het Respect van den Raad Commissaris voor de inlandsche bevolking, onder het toezigt van A. F. van Amson, als Curator a. h.

De waarn. Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements – Secretarie.

Post-kantoor.

Op **MAANDAG** den 21sten dezer, des namiddags ten 1 ure, zullen de per 's Rijks koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij*, te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

De Ambtenaar belast met de Posterij
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen

Carl Friedrich Wilhelm Daser
en
Dorothea Sophia van Weigle.

Teunis Veldhuizen
en
Jacomina van Dijk.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen:

1o. Van eene *gouden* **BROCHE** waarin *twee* HANGERS zijn bevestigd, en 2o. Van eene do. do. waar een TOPAAS STEENTJE is ingezet; — zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om voormelde voorwerpen niet te koopen, en uitgenoodigd om dezelve bijaldien zij ter verkoop mogten worden aangeboden, aantehouden, en daarvan onmiddellijk ten burele der Politie 1e. *Afdeeling*, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Plattebrug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

1o. De slaaf *Abuis*, aankomende den Boedel J. H. Putscher.

Terwijl sedert 1. October ll. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Present*, aankomende A. Mac Donald.

en 2o. De slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

Elk en een jegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

(1334) Den 18 Januarij 1856. Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* als beheerende den boedel wijlen E. Matroos welke is geweest Executeur in den boedel wijlen W. van Strockenbroek, aan J. E. Matroos, van het Erf aan de *Wagewegstraat* N. W. La. B No. 164, O. W. La. D No. 109.

Idem, J. E. Matroos aan J. J. H. Averlo, van het Erf aan de *Wageweg straat*, N. W. La. B No. 164 O. W. La. D No. 109.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(1312) Bij inschrijving worden te koop aangeboden van de Plantaadje *Concordia*, aankomende den boedel S. DE LA PARRA voor de *helft* en de Erven S. H. DE LA PARRA voor de *wederhelft*:

19 VATEN SUIKER.

De inschrijvings billetten zullen bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden aangenomen tot MAANDAG den 21 dezer, des voormiddags ten 9 ure en het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal na toewijzing, de kooper binnen 8 dagen de Suiker voor zijne rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen.

Paramaribo, den 17 Januarij 1856.

De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels,
J. ELLIS.

(1290) De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, benevens de mede ondergeteekende S. Goedschalk, zal over *zes* weken den juisten dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

De *twee derde* aandeelen in het bloote ERF gelegen aan de *Grave en Soldaten Straat*, — naast het Huis en Erf van den Heer E. E. Emanuels, bekend onder Nw. Wk. La. B No. 19; aankomende den Boedel G. C. Goedschalk Wed. F. J. Marcus voor *drie zesde* aandeelen en den mede-ondergeteekende voor *een zesde* aandeel.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.
S. GOEDSCHALK.

Schutterij van *Paramaribo*.

Derde en laatste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij deze op alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* Januarij 1856 den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan art. 5 der Wet van 13 Mei 1836 (Gouvern. Blad No. 7) waarbij degenen welke aan de oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden of wel met eene gevangenzetting van niet

minder dan TIEN dagen en niet langer dan EENE maand.

Zij zal vergaderen in het locaal van de Burger-hoofdwacht aan den *Ouden Oranjetuin* van 's morgens 9 tot 12 uren op DINGSDAG den 22sten Januarij 1856.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, den 14 Januarij 1856.

Namens de Commissie voornoemd,
S. M. BROMET,
Secretaris.

De ondergeteekende, DIRECTEUR van 's Landsgrond *Boniface*, verwittigt bij deze alle VOERTUIGHOUDERS om, ingevolge Publicatie dd. 27 Februarij | 29 Maart 1815, hunne *WAGENS* en *KARREN* op Zaturdag den 19 dezer maand op voornoemden Grond te brengen, ten einde gemerkt te worden, met overlegging van het bewijs van Patent, de letter en nummer der woonplaats en den naam der straat.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

J. F. FAVEREIJ Jr.

Nieuwstijdingen.

Britsch Guyana.

In een overzigt van het afgeloopen jaar 1855, zegt de *Royal Gazette* zijne lezers te kunnen geluk wenschen met den toenemenden vooruitgang der kolonie onder het bestuur van Z. Exc. den Gouverneur W o o d h o u s e.

De wetgevende magt heeft zich in dat tijdperk ijverig bezig gehouden met de wetten voor het bestuur der kolonie te verbeteren; terwijl vele maatregelen, waaronder van groot belang, zijn tot stand gebragt. Ook het Hof van Policie heeft zich met lof van zijne taak gekweten; niet minder dan *zeven en twintig* wetten zijn bediscussieerd, aangenomen en aan het koloniaal wetboek toegevoegd.

De begrooting der koloniale uitgaven over 1855 was als volgt:

Gewone dienst 597,754 33 doll.; buitengewone 32,756 67 doll.; veredienst 70,220 41 doll.; civiele lijst 92,597 12 doll.; ter voorziening in de openbare schulden 154,160 doll., — totaal 947,488 43 doll.

De middelen ter bestrijding der uitgaven bedroegen 948,451 17 doll.

De uitgaven voor de jaren 1856, 1857 en 1858 zijn door den gouverneur geraamd op 3.370.485 doll., hetwelk gemiddeld op 1,123.495 doll. per jaar nederkomt. Daar de openbare schuld 400,000 doll. beloopt, is het niet waarschijnlijk, dat de uitgaven der kolonie beneden dat geraamd bedrag zullen zijn. Het blad houdt het echter voor regtmatig, ten opzigte van den gouverneur te zeggen, dat de pogingen van Zijne Exc. onophoudelijk gerigt waren op verhindering der uitgaven van de koloniale inkomsten. — De toestand der kolonie vereischt voorzigtigheid en behoedzaamheid zijdens het bestuur, en het blad meent dat, met het heldere doorzigt en den ijver van Zijne Exc., gevoegd bij zijn verlangen om de uitgaven te verminderen, er goede grond bestaat te hopen, dat de kolonie bij magte zal zijn, het hoofd te bieden aan den stroom der moeijelijkheden, welke haar dreigen te overstelpen.

Met moedige harten aan boord en een bekwamen loots aan het roer — zoo vervolgt het blad — kan de koloniale hulk, door de branding van bedruktheid heen, maar de effene waters van voorspoed overgevoerd worden.

Het weder was gedurende 1855 buitengewoon nattig; de regen, die vooral in het begin des jaars viel, oefende grooten invloed uit op de suikerkultuur. De oogst was iets minder dan die van het vorige jaar, ofschoon het verschil zeer gering is. Indien het weder gunstiger geweest ware voor de ontwikkeling en rijpwording van het riet, is het waarschijnlijk dat de oogst dien van 1854 verre zoude overtroffen hebben.

De emigratie is op een anderen voet ingerigt geworden. De planters betalen nu zelven de kosten van overtogt, in plaats van de kolonie; de betalingen loopen nu over vijf jaren, bij jaarlijksche aflossingen.

Gedurende het jaar 1855 zijn in Britsch Guyana ingevoerd 2,342 coolies en 1.055 portugezen, te zamen 3,397. Van dezen betaalden 212 portugezen zelven hunnen overtogt: de overigen werden er op kosten der kolonie ingevoerd.

Het vooruitzigt om emigranten voor dit jaar uit Oost-Indië te erlangen is zeer donker; het is dus pligtmatig — zegt het blad — dat allen die bij de zaak belang hebben, maatregelen nemen, ten einde eene herhaling van het te kort voor het volgend jaar te voorkomen. De duur van het verblijf van het grooter deel der thans in Britsch Guyana aanwezige coolies is geëindigd, zoodat in hunnen terugtogt moet voorzien worden; het is dus te duchten, dat zulks nadeelig op de suikerkultuur zal terugwerken. Men beklaagt zich daarom meer en meer over de gevolgen van het slechte en kostbare emigratie-stelsel, dat tot nu toe gevolgd is geworden.

Bij den spaanschen Consul te St. Thomas was het officieele berigt ontvangen, dat de cholera in de stad Naguabo (Porto Rico) uitgebroken was. Achttien uren na de eerste verschijning, hadden er 14 ziektegevallen plaats, waarvan *vijf* doodelijk waren. Door den Kapt. Generaal waren alle maatregelen van voorzorg genomen om de verspreiding van die vreesselijke ziekte naar de naburige steden, zoo veel mogelijk te voorkomen. Reeds was een cordon rondom het aangetaste district gemaakt en alle communicatie, behalve die van het gouvernement, met het binnenland afgesneden.

Ingezonden.

De weg naar *Purmerend* en verder.

Wanneer elke poging, die men tot vooruitgang aanwendt, hoe gering die dan ook moge wezen; elk voorstel, dat men daartoe ter bevoegde plaatse doet, eenen gereeden ingang vindt, om tot de uitvoering te kunnen leiden, te meer als het blijkt, dat het waarlijk nuttige niet alléén, maar ook het aangename daaraan verbonden is: dan moet het voorzeker voor hem, die een dusdanig voorstel gedaan heeft, hoogst aangenaam en streelend zijn, als zijne poging, om het goede te bevorderen, op prijs wordt gesteld; en dit, mogt ik nu in ruime mate ondervinden.

Reeds voor twee jaren werd eens ter loops door mij geuit, dat het zeer wenschelijk ware, er een goede weg naar *Purmerend* en verder, mogte bestaan, geschikt voor rijtuigen en voetgangers, en werd ik destijds, zoowel door particulieren, als door onderscheidene landeigenaren, wier goederen gelegen zijn aan den linkeroever der rivier *Suriname*, tusschen de hoofdplaats en het Noorderstrand en derhalve het grootste belang daarbij hebben, aangemoedigd, daartoe eene inteekeningslijst, naar een daar te stellen plan, te vervaardigen, en tot dat einde te doen rondgaan; doch dit voorstel, werd onder het toenmalig bestuur niet ten uitvoer gebragt. —

Nu onlangs met Z. Ex. den tegenwoordigen Heer Generaal Majoor titulair, Gouverneur dezer Kolonie, daarover sprekende, werd ik zeer verrast bekend gesteld te worden, dat het Gouvernement zich genegen betoont, — om een zoodanig plan krachtdadig te bevorderen en te ondersteunen, alzoo daardoor de landelijke communicatie, niet alléén werd hersteld, maar tevens door de zuivering eener thans geheel begroeide streek lands van struikgewas, het in het belang der algemeene gezondheid, zeer aanbevelingswaardig is.

Dien ten gevolge werd ter bereiking van dit tweeledig doel, van de zijde des bestuurs het pligtmatig geacht, door een goed voorbeeld voor te gaan; wordende ik volgens gedane mededeeling, met de directie en uitvoering belast, terwijl bij Gouvernements Resolutie van den 31. December 1855 No. 1601, is goed gevonden en verstaan dat het bestuur genegen is, tot voorschreven einde, eene vastgestelde som bij te dragen; welke beschikbaar zal worden gesteld, zoodra blijken zal, dat door vrijwillige bijdragen, het ontbrekende, tot uitvoering van het als nog te beschrijven en goed te keuren plan, aangevuld worde.

Liefdevol erken ik het groote voorregt mij in dezen, zoo onverwachts ten deel gevallen, en gewis ook mijne medeburgers, van wier deelneming in eene goede zaak, ik mij volkomen overtuigd houde, zullen eveneens als de ondergeteekende, van een gevoel van dankbaarheid en opregte genegenheid, doordrongen zijn, jegens den tegenwoordigen plaatsbekleeder van Z. M. Onzen geëerbiedigden Koning in deze Kolonie, die door deze deelneming van het bestuur getoond heeft, allezins het goede te willen bevorderen en behartigen, zoodat daardoor het vooruitzigt is geboren, dat men in alle andere opzigten, wat het goede en nuttige ten doel heeft, op eene krachtdadige medewerking zal mogen rekenen, waardoor, onder Gods hulp, Suriname voor ieder ingezetene weder worden kan, wat het voor dezen was; en hoe donker voor dit oogenblik de toekomst ook moge zijn, zoo zal, even als bij het naderen der zon tot de prachtige Oosterkim de duisternis allengskens wijkt, het zienlijke worden herschapen. — God geve daartoe Zijnen zegen, en sterke onzen waardigen Gouverneur in zijne edele en onvermoeide pogingen tot opbeuring en vooruitgang van deze schoone gewesten, die voor het Vaderland, in vergelijking van vele andere Kolonien, nog altijd als een pronkjuweel mogen worden beschouwd; dan zal een ieder daartoe aangemoedigd, ook gewis het zijne naar krachten bijdragen, om daarvan de schoonste uitkomsten te mogen verwachten.

In opvolging van vorenstaande Gouvernements resolutie, zal dus het plan voor den aanteleggen weg naar *Purmerend* en verder opgemaakt, en aan de goedkeuring van Z. Ex. den Heer Gouverneur worden onderworpen, om na verkregen approbatie, met eene inteekeningslijst aan de ingezetenen zoo hier ter stede, als in de respective Divisien, te worden aangeboden. — Steunende op de goede gezindheid van allen, hoopt de ondergeteekende, door ruime bijdragen, in staat gesteld te worden, het voorgestelde doel daarmede te kunnen bereiken, en ook den wensch van het Gouvernement te volbrengen; zullende hij zijner zijds, geene moeite, zorgen en opofferingen sparen, om het in hem gestelde vertrouwen, door eene stipte pligtsvervulling, te regtvaardigen.

Paramaribo, den 19 Januarij 1856.

J. H. C. WOLFF.

De graanhandel.

Wij hebben in ons No. 6 een stukje medegedeeld, betrekkelijk de broodzetting, en daarin opgenomen, eene door den Belgischen hoogleeraar de Molinari gestelde zamenspraak tusschen een economist, een voorstander van verbodswetten (prohibitionist) en een oproermaker, omtrent het meer of minder wenschelijke van de afschaffing dier broodzetting.

Wij vinden thans in het Parijsche *Journal des Economistes* een opstel van denzelfden hoogleeraar, ten betooge dat het ongeoorloofd en schadelijk is den uitvoer van levensmiddelen te verbieden. Dit opstel, dat eveneens is ingerigt als eene zamenspraak tusschen de drie bovengenoemde personen, wenschen wij hier te laten volgen, in het vertrouwen, dat wij daarmede aan vele onzer lezers eene dienst zullen bewijzen. Het stuk luid als volgt:

Het verbod van Uitvoer.

De *prohibitionist.* Men mag zeggen wat men wil, maar ik zal nooit aannemen dat het beste middel om in het land overvloed te verspreiden hierin bestaat, dat men vrijheid verleent om het graan uit te voeren. Het gezond verstand vóór alles!

De *economist.* Het is juist op het gezond verstand dat ik een beroep wensch te doen. Het is uw gezond verstand dat ik er toe wil overhalen om het stelsel van den vrijen handel te omhelzen. Waarom verlangt gij een verbod van uitvoer?

De *prohibitionist.* Mooije vraag, voorwaar! Natuurlijk om ons volk tegen schaarschte van levensmiddelen te beveiligen.

De *economist.* Gij gelooft dus dat het verbod van uitvoer in het land nieuwen overvloed zal doen ontstaan?

De *prohibitionist.* Ja een betrekkelijken overvloed. Ik geloof dat het verbod van uit-

door een einde zal maken aan het voortdurend stijgen van de prijzen der eerste levensbenoodigdheden. Waarom zou ik zoodanig verbod anders verlangen?

De *economist.* Zeer wel. Het verbod van uitvoer is, naar uwe meening, een maatregel die dient om verdere duurte te voorkomen en om in het land een betrekkelijken overvloed terug te brengen. Die maatregel is zeker hoogst eenvoudig en zeer weinig kostbaar. Gisteren nog stond het vrij de granen en andere levensmiddelen buiten 's lands te vervoeren. Heden wordt in de *Staatscourant* een besuit opgenomen ter lengte van vier regels, en morgen of zelfs nog dezen nacht, staat de graanhandel aan al onze grenzen plotseling stil. Eene dergelijke wijze van handelen is nog eenvoudiger en ook zuiniger dan een oproer.

De *prohibitionist.* Stelt gij ons dan op ééne lijn met de oproermakers? De vergelijking is zeker niet vleijend.

De *oproermaker.* Hoe! Ik meende toch dat wij beiden hetzelfde doel trachtten te bereiken.

De *prohibitionist.* Kom, kom!

De *oproermaker.* Is het dan niet uw doel om de prijzen van het graan te verminderen?

De *prohibitionist.* Zeer zeker.

De *oproermaker.* Welnu, dit is ook ons doel.

De *prohibitionist.* Ja, maar hoe groot is niet het verschil tusschen de middelen, waardoor wij beiden tot ons doel wenschen te geraken!

De *oproermaker.* Waar ziet gij dat verschil? Wij belemmeren den graanhandel op de binnenlandsche markt, en gij belemmert dien aan de grenzen; ziedaar het eenig onderscheid.

De *prohibitionist.* Maar gij en de menschen van uw slag maken inbreuk op het regt van eigendom.

De *economist.* En gij, eerbiedigt gij dan dat regt? Weet ge wat een verbod van uitvoer eigenlijk is? Het is eene confiscatie.

De *prohibitionist.* Welke eene dwaasheid.

De *economist.* Het is eene confiscatie, zeg ik u. Oordeel zelf. Hebt gij geen aandeel in eene laken-fabriek?

De *prohibitionist.* Ik ben daarin voor de helft betrokken.

De *economist.* En waar hebt gij uwe débouchés?

De *prohibitionist.* Zoo wat overal. Vooreerst binnen 's lands en verder in Duitschland, Italie, Turkije, de Vereenigde Staten enz. Onze débouchés zijn zeer verspreid.

De *economist.* Welnu, ik onderstel, dat het gouvernement, lettende op de gestrengheid van den winter en op de duurte van het laken, en een bewijs willende geven van zijne zorg voor de arme werklieden, die door deze duurte gedwongen worden slechte katoenen kielen te dragen, ik onderstel, zeg ik, dat het gouvernement den uitvoer van laken verbiede.

De *prohibitionist.* Zoo dom is het gouvernement gelukkig nog niet. Den uitvoer van laken verbieden! Een dergelijke maatregel zou bespottelijk en schandelijk zijn.

De *economist.* Het zou eene confiscatie wezen, niet waar?

De *prohibitionist.* Zeer zeker.

De *oproermaker.* Hoe? Zou dan niet altijd nog de gelegenheid overblijven om uw laken binnen 's lands te verkoopen? Gij zoudt dan onze arme werklieden kleeden, die hunne katoenen kielen, in welke zij van koude rillen, zouden kunnen ruilen tegen een goeden, warmen jas. Dit is, dunkt mij, wel zoo goed als om Amerikaansche nabab's en Turksche pacha's te kleeden. Waarin bestaat dan de confiscatie?

De *prohibitionist.* Uwe aanmerking gelijkt nergens naar. Indien de regering den uitvoer van mijn laken verbiedt, dan ontrooft zij mij mijne buitenlandsche kalandisie. Welnu, om die kalandisie te verkrijgen heb ik mij opofferingen moeten getroosten; zij maakt een deel uit van mijnen eigendom, want wat beteekent eene fabriek of een magazijn zonder kalanten? Zij ontneemt mij dus een deel van mijn eigendom; zij confisqueert dat en, laten wij het woord noemen, zij besteelt mij, ja zij besteelt mij!

De *oproermaker.* Maar dan de binnenlandsche markt?

De *prohibitionist.* Wat raakt mij die binnenlandsche markt? Ik bezit die toch reeds. Wanneer ik aan die arbeiders, van wie gij mij spreekt, geen laken lever, dan is dit eenvoudig daarom, omdat zij geen middelen hebben om het te koopen.

De *oproermaker.* Of wel omdat uw laken te duur is. Verbiedt men nu den uitvoer, dan zal het in prijs dalen.

De *prohibitionist.* Ja, de prijzen zullen dalen zoolang de lakens duren, welke voor het buitenland bestemd waren en die de fabriekanten nu door uwe wet van confiscatie en van roof in het land zelf moeten verkoopen. Maar gelooft gij dat men met het vervaardigen van die lakens zal voortgaan? Gelooft gij dat de fabriekanten er toe zullen besluiten om met verlies te werken? Neen, de bekwame mannen, die aan het hoofd van de lakenweverijen staan, zullen zich tot een anderen tak van nijverheid wenden. Zij zullen zich bezig gaan houden met het voortbrengen van producten die aan geene confiscatie blootstaan; producten welke zij altijd vrijelijk zullen kunnen uitvoeren. Zijn die takken van nijverheid in het land niet te vinden, heeft de kanker van de confiscatie zich tot alle uitgestrekt, dan zullen zij hunne nijverheid en hunne kapitalen overbrengen naar een ander land, waar het regt van eigendom beter gewaarborgd is, en waar zij aan geenerlei roof blootstaan. Ziedaar wat zij doen zullen, wees hiervan verzekerd, wanneer uwe communistische beginselen worden aangenomen.

De *oproermaker.* Communistische beginselen? Waarom?

De *prohibitionist.* Waarom? Gij vraagt mij dit? De zaak is toch zeer duidelijk, al te duidelijk zelfs. Indien gij mij dwingt u mijn laken te verkoopen, onder voorwendsel dat gij dit noodig hebt, terwijl ik in de gelegenheid zoude zijn bij de vreemdelingen betere voorwaarden te bedingen, wat doet gij dan? Dan legt gij mij eene belasting op, overeenkomende met het verschil tusschen den prijs waarvoor ik u mijn laken verkoop en het bedrag waarvoor ik het aan vreemdelingen zou kunnen leveren. Het is eene belasting, welke mij verarmt met het doel om u te verrijken. Welnu, wat doet hij, die aan den een ontneemt om aan den ander te geven? Hij brengt de beginselen van het communisme in toepassing en het communisme, zoo als men met regt gezegd heeft, is de slavernij en de diefstal.

De *oproermaker.* Mooije woorden die gij daar bezigt, maar ook niets meer. Wat heb ik er aan uw landgenoot te zijn, wanneer ik niet meerdere regten bezit op het verbruik van uwe goederen dan de vreemdelingen?

De *prohibitionist.* En mij, wat zou het mij baten, dat ik uw landsman ben, indien ik daardoor verpligt wierd u mijne producten voor weinig af te staan, wanneer ik die aan de vreemdelingen duur verkoopen kan? Ik dank u zeer voor zoodanige onderscheiding. Ik ben volstrekt niet gesteld op eene gemeenschap waarbij gij al de voordeelen zoudt genieten, en ik al de lasten zou moeten opbrengen, waarbij ik de belasting betalen zoude, welke gij ontvangt. Zijt gij althans genegen om mij dezelfde regten toe te staan?

De *oproermaker.* Wat bedoelt gij daarmede?

De *prohibitionist.* Ziehier. Op dit oogenblik zijt gij bevoegd uwen arbeid uit te oefenen waar gij goedvindt. Gij, bij voorbeeld, zijt kastenmakersknecht, en gij kunt te Parijs gaan werken, wanneer men u daar hooger loon aanbiedt dan te Brussel.

De *oproermaker.* Inderdaad. Men heeft mij dit zelfs aangeboden, en misschien zal ik zoodanig aanbod aannemen; want de dagloonen zijn te Parijs hooger dan te Brussel. Sommigen van mijne vroegere kameraden arbeiden tegenwoordig in de werkplaatsen van de voorstad Saint-Antoine en zij bevinden er zich wel bij. Verschillende malen ben ik reeds op het punt geweest van mij bij hen te gaan vervoegen.

De *prohibitionist.* Meent gij dat de regering het regt zoude hebben om u dit te beletten?

De *oproermaker.* Het regt om mij te beletten daar te gaan werken, waar ik goedvind? Dat zoude ik wel eens willen zien! Weet, dat van alle eigendommen de arbeid de heiligste, de onontvreemdbaarste is, en dat wij het regt om daarover te beschikken duur genoeg gekocht hebben.

De *prohibitionist.* Gij kent dus aan het gouvernement geen regt toe om den uitvoer van arbeiders te verbieden?

De *oproermaker.* Neen, duizendmaal neen! Wanneer men mij verpligt in Brussel te blijven, terwijl ik in Parijs hooger dagloon zou kunnen verdienen, dan word ik van mijn eigendom beroofd, dan word ik besloten.

De *prohibitionist.* Ja, maar gebeurt dit niet in het voordeel van uwe landgenooten; mogen zij niet vorderen, dat gij ten hunne behoeve werkzaam zijt?

De *oproermaker.* Dat zij mij dan evenveel betalen als de vreemdelingen, en ik zal voor hen werken, maar anders niet. Mijne landgenooten hebben geenerlei regt op mijnen arbeid.

De *prohibitionist.* En gij, waarom beweert gij dan regt te hebben op het laken van uwe landgenooten?

De *economist.* Bravo! Juist opgemerkt! Inderdaad, de regten behooren wederkeerig dezelfde te zijn. Sommigen zijn fabriekanten; zij verkoopen laken en koopen arbeid; anderen zijn werklieden, zij verkoopen arbeid en koopen laken. Wanneer gij aanneemt dat de werklieden regt hebben op het laken der fabriekanten, dan behoort gij ook aan te nemen dat de fabriekanten regt hebben op den arbeid der werklieden. Zoo niet, dan ontneemt gij van den een om aan den ander te geven.

De *oproermaker.* Ja, maar indien men aan de fabriekanten een regt toekende op den arbeid der werklieden, zou dan zoodanig beginsel niet gelijkstaan met de wederinvoering van de slavernij?

De *economist.* Ik heb nooit het tegendeel beweerd. Van daar dan ook, dat men met regt het communisme de slavernij genoemd heeft. Men heeft ook gezegd, en zeker met niet minder regt, de gemeenschap van goederen is diefstal. Want is het niet stelen, wanneer men den een ontneemt om aan den ander te geven?

De *prohibitionist.* Ja, slavernij en diefstal ziedaar de grondslagen van het communisme, en het verbod van den uitvoer van laken is een stap op den weg, welke tot dit communisme leidt. Met nadruk herhaal ik dan ook, dat wanneer uwe dwaze leerstellingen mogten zegevieren, wanneer het gouvernement de hand mogt slaan aan onzen eigendom, door den uitvoer van laken te verbieden, wij onze nijverheid en onze kapitalen naar vreemde landen zullen overbrengen. Wat zoudt gij dan ten slotte gewonnen hebben? Gij zoudt gedurende een saizoen tegen lagen prijs uw laken koopen, maar vervolgens?

De *oproermaker.* Welnu, vervolgens?

De *prohibitionist.* Vervolgens zoudt gij uw land beroofd hebben van eene rijke bron van arbeid en rijkdom, en ten slotte het laken nog duurder moeten betalen dan ooit te voren.

De *oproermaker.* Hoe dat?

De *prohibitionist.* Wel, dit is zeer ge-

makkelijk te begrijpen. Elk fabriekant werkt met het oog op zijne débouchés. Maar ziedaar dat communistische leerstellingen in het land verspreid worden en dat men aandringt op een verbod van den uitvoer van laken. Het verbod wordt uitgevaardigd. De fabriekanten die voor Duitschland, Italie, Turkije en de Vereenigde Staten werken, verlaten onmiddellijk het land of wel leggen zich toe op een anderen tak van nijverheid. Wat is het gevolg? Dat de lakenfabrieken niet meer over hetzelfde aantal bekwame bestuurders noch over dezelfde hoeveelheid kapitaal beschikken kunnen; en bij gevolg dat de verdere ontwikkeling van de fabrieken belemmerd of gestuit wordt. En deze gevolgen zijn nog niet eens de slechtste; het sluiten van een deel der débouchés moet deze nijverheid minder deugdelijk maken, omdat zij gedwongen wordt af te zien van werktuigen en methodes, welker gebruik alleen mogelijk is bij een uitgestrekt debouché.

De *economist.* Inderdaad, een uitgestrekt débouché maakt het mogelijk den arbeid meer te verdeelen en betere werktuigen te gebruiken.

De *prohibitionist.* Juist. De fabrikaadje geschiedt dus volgens eene minder volmaakte methode, en met minder deugdelijke werktuigen. De kosten nemen daarom toe en de prijs van het laken moet dus noodzakelijk rijzen. Daarenboven is het laken minder goed bewerkt, want de bekwaamste fabriekanten en de knapste werklieden hebben vaarwel gezegd aan eene nijverheid door de confiscatie getroffen en door het communisme uitgedroogd. Welke zijn dan ten slotte de resultaten van een verbod op den uitvoer? Aan de eene zijde hebt gij eene bron van arbeid en rijkdommen gestopt en de som der middelen waarover de arbeidende klasse voor hare kleeding beschikken kon, verminderd; aan de andere zijde hebt gij aanleiding gegeven tot eene verhooging van den prijs van het laken.

De *economist.* Waarlijk gij spreekt als een echt economist. Zijt gij dus een vijand van het verbod op den uitvoer?

De *prohibitionist.* Laten wij elkander wel verstaan. Ik ben een vijand van het verbod op den uitvoer van laken, maar wat betreft de levensmiddelen, dit is eene geheel andere zaak. Ik ben, God dank, geen man van absolute beginselen.

De *economist.* Zoo als gij verkiest; maar laten wij terugkomen tot het punt waarvan wij zijn uitgegaan. Met regt hebt gij de oproermakers verweten, dat zij den eigendom aantasten. Op mijne beurt heb ik u echter doen opmerken, dat het verbod op den uitvoer van granen niets anders is dan eene confiscatie, dat wil zeggen eene inbreuk op de eigendomsregten. Immers wanneer gij aanneemt dat men door den uitvoer van laken te verbieden, de hand slaat aan den eigendom der fabriekanten, dat men zich in zoodanig geval schuldig maakt aan confiscatie, aan roof,

De *prohibitionist.* Ja, aan onbillijken en schandelijken roof!

De *economist.* Welnu, moet gij dan ook niet aannemen dat men door den uitvoer van levensmiddelen te verbieden, inbreuk maakt op den eigendom der landbouwers, dat men zich ten hunnen nadeele confiscatie en roof veroorlooft?

De *prohibitionist.* Welk een verschil! Door den uitvoer van laken te verbieden verhoogt men de prijzen en ontmoedigt men dien tak van nijverheid, terwijl door een verbod op den uitvoer van graan de prijzen der eerste levensbenoodigdheden in het algemeen dalen.

De *economist.* Houdt het verbod daarom op eene confiscatie te zijn? Waarom verkoopt de landbouwer zijne producten aan den vreemdeling? Immers alleen hierom omdat hij bij hem een beteren prijs kan maken, dan op de binnenl. markt? Indien gij hem belet zijne vruchten daar te verkoopen, ontrooft gij hem dan niet eene som, gelijkstaande met het verschil in prijs op de buiten- en binnenlandsche markten? Het is eene confiscatie, of wel de beteekenis welke aan dit woord gehecht wordt, verandert met de zaak, waarop het betrekking heeft. Hetgeen eene confiscatie is wanneer het laken geldt, houdt op confiscatie te zijn, wanneer er van graan sprake is.

De *prohibitionist.* Dat zeg ik niet, maar het eene verbod is eene nuttige, het andere eene schadelijke confiscatie.

De *economist.* Waarom?

De *prohibitionist.* Omdat het laken niet tot de eerste levensbehoeften behoort, omdat men wel laken, maar geen graan kan ontberen.

De *economist.* En dit is dan de reden waarom het verbod op den uitvoer van laken schadelijk en het verbod op den uitvoer van graan nuttig is?

De *prohibitionist.* Zeer zeker, hetgeen waar is voor den eenen tak van nijverheid is nog niet altijd waar voor elken anderen. Er zijn geene absolute beginselen. Zoo zeide ik u, bij voorbeeld, dat het verbod op den uitvoer van laken, ten gevolge konde hebben het verplaatsen van onze nationale weverijen naar het buitenland. Bij den landbouw nu, staat men aan zoodanig gevaar niet bloot, want de landlieden kunnen hunnen grond niet uitvoeren.

De *economist.* En ziedaar de twee redenen die volgens u vrijheid geven om inbreuk te maken op den eigendom der landlieden: ten eerste omdat het graan tot de eerste levensbehoeften behoort, en ten andere omdat de landlieden hunnen grond niet naar vreemde staten kunnen overbrengen.

(*Vervolg en slot in ons volgend No.*)

Burgerlijke Stand.

Van den 11den tot den 17den Januarij 1856, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 10den, R. Düderstadt, 23 jaren, hofmeester aan boord van het schip *Suriname.*— Idem, Edward Augustus, 21 jaren, matroos aan boord van het Nd. Am. schip *Cuba.*— Den 12den, Nannij Judith Normo, n. g. 81 jaren.— Den 13den, Albertus Goorhuis, 25 jaren, korpl. bij het batt. jagers No. 27.—Den 15n., Louisa Maria Demarchi, 11 jaren.— Idem, Rachel Samuels, 68 jaren.— Idem, Thomas Craig, 16 jaren, matroos aan boord van het Nd. Am. schip *Amazon.*— Den 17den, E. J. J. de Mann, 40 jaren.— Idem, Mozes Francois del Castilho, Echtg. van Isabella Pieterse, 53 jaren. Idem, Rebecca Geertruida Polak, Echtg. van Frans Gijsbertus Brandon, 28 jaren.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende voornemens zijnde binnen kort de kolonie te verlaten, verzoekt zijne **DEBITEUREN** het aan hem verschuldigde vóór het einde dezer maand te voldoen, terwijl na dien tijd de nalatigen ter **DAGVAARDING** zullen worden overgegeven.

Paramaribo, den 18 Januarij 1856.

(1318) C. R. BERNER.

De TREKKING der LOTERIJ van den ondergeteekende blijft bepaald op *HEDEN AVOND* ten *acht* ure, in de *Handel- en Zeevaart Societeit.*

Paramaribo, den 19 Januarij 1856.

(1315) F. T. BRUSCH.

Te KOOP:

Eene **PIANO** voor *f* 125.

Adres ter dezer Drukkerij. (1313)

Wordt gevraagd voor Plantaadje *'t Yland*

De levering van **VAAMHOUT**, gedurende dit jaar.— Adres ten kantore van F. L. PICHOT. (1316)

In Commissie ontvangen:

Eene partij

Versche **PROVISIEN**,

waaronder *extra* **ROLPENS** in potten, **AARDAPPELEN** en *Ajuin* in manden, eenige okshoofden **PETIT BOURGOGNE**, JENEVER in vaten en in kelders, *COGNAC BRANDEWIJN* in fusten, *echte* **EAU DE COLOGNE** van FARINA.

Alsmede:

Een groot assortiment ***BOTTEN*** **en** ***fijne*** **HEEREN** ***SCHOENEN.***

Paramaribo, den 17 Januarij 1856.

(1319) J. P. HAASE Jr.

SANDTMANN & Co.

hebben ontvangen per *Calijpso*, Kapitein Nolles:

Fijn wit en bruin linnen Dril, Platilles en Flanel.

Nog in voorraad:

Extra Hamburger ZOUTVLEESCH en *SPEK* in *heele*, *halve* en *kwart* vaten, Kom. KAZEN, *extra* BOTER etc. (1317)

De pillen van HOLLOWAY

zijn zeer aanbevelenswaardig voor zwakke zenuwen en sterken aandrang van bloed naar het hoofd.

Uittreksel uit eenen brief van den heer John Lloid te Erw-wen Harlech, Merionethshire, aan den professor HOLLOWAY.

» Mijnheer! Ik reken het tot mijnen pligt u mede te deelen, dat ik gedurende een geruimen tijd geplaagd was met duizeling in het hoofd en schemering aan de oogen, vergezeld van gebrek aan eetlust en algemeen zwak gestel. Geen middel had mijne ongesteldheid kunnen genezen, en ten laatste nam dezelve zoo toe, dat ik niet meer kon uitgaan zonder van eenen bediende gevolgd te worden. De heer Stughes te Harlech, raadde mij toen aan, uwe pillen te gebruiken, het welk ik dadelijk deed; en ik ben gelukkig u te kunnen zeggen, dat zij mij geheel hersteld en mijne krachten weder gegeven hebben.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, à *f* 1 en *f* 3. (1314)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.